

Справа №539/876/18

В И Р О К

іменем України

29 травня 2018 року Лубенський міськрайонний суд

Полтавської області

у складі : головуючого судді Іваценка Ю.А.,

при секретарі Мирна Т.Ф.,

з участю : прокурора Загребельного О.В.,

захисника ОСОБА_1,

обвинуваченого ОСОБА_2,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Лубни Полтавської області кримінальне провадження про обвинувачення :

ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, громадянина України, уродженця та мешканця ІНФОРМАЦІЯ_2, ІНФОРМАЦІЯ_3, не одруженого, приватного підприємця, має на утриманні матір похилого віку ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_4, раніше не судимого,

у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 286 КК України,

В С Т А Н О В И В :

15.08.2017 року близько 01 год. 30 хв. ОСОБА_2, керуючи технічно справним транспортним засобом - автомобілем «М 21251 Д», державний номер НОМЕР_1, рухався по автошляху Київ - Харків - Довжанський в напрямку до м. Харків. Проїжджаючи 196 км зазначеного автошляху та рухаючись по території Лубенського району Полтавської області, ОСОБА_2 не вибрав безпечної швидкості та необхідних прийомів управління, втратив керування над своїм автомобілем, внаслідок чого допустив його виїзд за межі проїзної частини та наїзд на автомобіль «Renault Premium»,

державний номер НОМЕР_2 під керуванням ОСОБА_4, який стояв нерухомо на правому узбіччі. Даними діями водій ОСОБА_2 порушив вимоги п. 12.1 Правил дорожнього руху України, хоча мав можливість та повинен був їх виконувати. Згідно п. 12.1 ПДР України «під час вибору в установлених межах безпечної швидкості руху водій повинен враховувати дорожню обстановку, а також особливості вантажу, що перевозиться, і стан транспортного засобу, щоб мати змогу постійно контролювати його рух і безпечно керувати ним». Дорожня обстановка - сукупність факторів, що характеризуються дорожніми умовами, наявністю перешкод на певній ділянці дороги, інтенсивністю і рівнем організації дорожнього руху (наявність дорожньої розмітки, дорожніх знаків, дорожнього обладнання, світлофорів та їх стан), які повинен враховувати водій під час вибору швидкості, смуги руху та прийомів керування транспортним засобом. Дорожні умови - сукупність факторів, що характеризують (з урахуванням пори року, періоду доби, атмосферних явищ, освітленості дороги) видимість у напрямі руху, стан поверхні проїзної частини (чистота, рівність, шорсткість, зчеплення), а також її ширину, величину ухилів на спусках і підйомах, віражів і закруглень, наявність тротуарів або узбіч, засобів організації дорожнього руху і їх стан.

Внаслідок порушення ОСОБА_2 вище вказаних вимог Правил дорожнього руху України, що призвело до даної дорожньо-транспортної події, пасажир автомобіля «М 21251 Д», державний номер НОМЕР_1 ОСОБА_5 згідно висновку комісійної судово-медичної експертизи № 32 від 02.02.2018 року отримала тілесні ушкодження у вигляді закритої поєднаної травми голови, тулуба, кінцівок:

а) закритої травми грудей та живота з масивною руйнацією каркасу грудної клітки: перелом грудини на рівні 1-2 ребра; перелом ребер справа: 2- 10 між передньою та середніми пахвовими лініями, 2-8 по біляхребтовій лінії (5-7 - з розривами плеври); перелом ребер зліва: 2-6 - по білягрудинній лінії, 2-4 - по середньоключичній лінії, 5-6 - по середньо ключичній та задньопахвовій лініях, 3-7 по біляхребтовій лінії; крововиливи в переднє середостіння, корені легень, плевральні порожнини, м'які тканини в місцях переломів, субкапсулярні крововиливи в ліву долю печінки з синцем правого підреб'я;

б) закритого перелому правого плеча з синцем та саднами;

в) крововиливу в м'які тканини голови в лобно - тім'яній ділянці, забійні рани обох колінних суглобів, садна правого стегна, синці тильної поверхні кистей.

В своєму клінічному перебігу ці тілесні ушкодження призвели до розвитку шоку тяжкого ступеня та настання смерті потерпілої. У зв'язку з викладеним, по ступеню тяжкості стосовно живої особи оцінюється лише у своїй сукупності як тяжкі тілесні ушкодження по критерію небезпеки для життя (п. п. 2.1.1.а, 2.1.2, 2.1.3 л, о, «Правил судово-медичного визначення ступеня тяжкості тілесних ушкоджень», затверджених Наказом № 6 МОЗ України «Про розвиток та вдосконалення судово-медичної служби України» від 17.01.1995 року).

Згідно висновку експерта № 71 від 19.02.2018 року, за результатами проведеної авто-технічної експертизи в заданій дорожній обстановці в діях водія автомобіля «М21251Д», державний номер НОМЕР_1, ОСОБА_2 вбачаються невідповідності з вимогами п. 12.1 Правил дорожнього руху України, які з технічної точки зору знаходилися в причинному зв'язку з виникненням даної пригоди та її суспільно небезпечними наслідками. В заданій дорожній обстановці водій автомобіля «М 21251 Д», д. н. К 6762 ХМ, ОСОБА_2 мав технічну можливість уникнути даної дорожньо-транспортної пригоди шляхом виконання вимог п. 12.1 Правил дорожнього руху України.

В судовому засіданні ОСОБА_2 свою вину у вчиненні даного злочину визнав та пояснив, що 14.08.2017 року близько 23 год. він виїхав з м. Київ та прямував в напрямку м. Харків по

автодорозі, керуючи автомобілем москвич, у салоні якого також знаходилася його цивільна дружина ОСОБА_5 Проїжджаючи ділянку автодороги в Лубенському районі перед ним їхала фура, яка виляла по дорозі, а потім різко сповільнилася та він щоб уникнути зіткнення вирішив взяти вправо на обочину, однак там стояла інша фура та відбувся контакт між нею та автомобілем під його керуванням, внаслідок чого пасажир його автомобіля ОСОБА_5 отримала тілесні ушкодження, від яких померла. Щиро кається у скоєному.

Також обвинувачений ОСОБА_2 звернувся до суду із заявою, в якій прохав застосувати до нього Закон України «Про амністію у 2016 році» від 22.12.2016 року та звільнити його від призначеного покарання на підставі статті 1 пункту «є» Закону України «Про амністію у 2016 році», оскільки має матір похилого віку ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_4, у якої крім нього не має інших працездатних дітей.

Згідно ст. 349 КПК України, суд за згодою всіх учасників судового процесу, при дослідженні фактичних обставин справи, які ніким не оспорювалися, обмежився тільки допитом обвинуваченого.

Судом роз'яснено учасникам судового провадження положення ч.3 ст.349 КПК України про те, що у такому випадку вони будуть позбавлені права оспорювати фактичні обставини провадження у апеляційному порядку.

Зважаючи на послідовність показань ОСОБА_2, суд вважає ці показання достовірними.

Таким чином, суд вважає, що вина ОСОБА_2 у порушенні правил безпеки дорожнього руху, як особою, яка керує транспортним засобом, що спричинило смерть потерпілої ОСОБА_5, встановлена і доведена, а його дії необхідно кваліфікувати за ч. 2 ст. 286 КК України.

Відповідно до ст. 66 КК України обставиною справи, що помякшує покарання обвинуваченого ОСОБА_2 суд визнає щире каяття, оскільки обвинувачений вину визнав та виявив готовність нести покарання.

Відповідно до ст. 67 КК України обставин справи, що обтяжують покарання ОСОБА_2 суд не вбачає.

Суд, керуючись вимогами ст. 65 КК України, враховуючи ступінь тяжкості вчиненого злочину, особу винного ОСОБА_2, який раніше не судимий, обставину справи, що помякшує покарання, вважає за необхідне призначити ОСОБА_2 покарання за ч.2 ст. 286 КК України у виді позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами.

При вирішенні клопотання обвинуваченого про звільнення від покарання згідно ЗУ «Про амністію у 2016 році» прокурор та захисник не заперечували щодо задоволення даного клопотання.

За змістом ст.85 КК України на підставі закону про амністію засуджений може бути повністю або частково звільнений від основного і додаткового покарань.

Відповідно до ч.ч.1,2 ст. 1 Закону України "Про застосування амністії в Україні" амністія є повне або часткове звільнення від відбування покарання осіб, визнаних винними у вчиненні злочину, або кримінальні справи стосовно яких розглянуті судами, але вироки стосовно цих осіб не набрали законної сили; амністія оголошується законом про амністію, який приймається відповідно до положень Конституції України, Кримінального Кодексу України та цього Закону.

Згідно ч.2 ст. 3 ЗУ «Про застосування амністії в Україні» установивши в стадії судового розгляду

кримінальної справи наявність акта амністії, що усуває застосування покарання за вчинене діяння, суд, за доведеності вини особи, постановляє обвинувальний вирок із звільненням засудженого від відбування покарання.

07.09.2017 року набрав чинності Закон України «Про амністію у 2016 році». Дія цього Закону поширюється на осіб, які вчинили злочини до дня набрання ним чинності включно.

Відповідно до п. «є» ст.1 Закону України «Про амністію у 2016 році», звільненню від відбування покарання у виді позбавлення волі на певний строк та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, осіб, визнаних винними у вчиненні умисного злочину, який не є тяжким або особливо тяжким відповідно до ст. 12 КК України, осіб, визнаних винними у вчиненні необережного злочину, який не є особливо тяжким відповідно до ст. 12 КК України, а також осіб, кримінальні справи стосовно яких з зазначеними злочинами розглянуті судами, але вирок стосовно них не набрали законної сили: які на день набрання чинності цим Законом мають одного чи обох батьків, які досягли 70-річного віку або визнані інвалідами першої групи, за умови, що в цих батьків немає інших працездатних дітей.

З матеріалів кримінального провадження вбачається, що обвинувачений має матір ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_4, яка досягла 70-річного віку, у якої, крім ОСОБА_2, не має інших працездатних дітей, що підтверджується довідкою Закупненської селищної ради Чемеровецького району Хмельницької області від 27.03.2018 року № 216, є винним у вчиненні необережного злочину, який не є особливо тяжким відповідно до ст. 12 КК України. ОСОБА_2 даний злочин вчинив до дня набрання чинності Закону України «Про амністію у 2016 році».

Обвинувачений ОСОБА_2 дав згоду на застосування відносно нього амністії.

Обмежень щодо застосування відносно ОСОБА_2 амністії, передбачених ст. 4 ЗУ «Про застосування амністії в Україні» та ст. 9 Закону України "Про амністію у 2016 році", судом не встановлено, амністія щодо нього раніше не застосовувалась.

Згідно ст. 15 ЗУ «Про амністію у 2016 році» особи, на яких поширюється дія цього Закону, можуть бути звільнені від відбування основного і додаткового покарання, призначеного судом, крім конфіскації майна, у частині вироку, що не була виконана на день набрання чинності цим Законом.

Відповідно до ст. 6 ЗУ «Про застосування амністії в Україні» особи, на яких поширюється дія закону про амністію, можуть бути звільнені від відбування як основного, так і додаткового покарання, призначеного судом, крім конфіскації майна, в частині вироку, яка не була виконана на день набрання чинності законом про амністію.

Отже, на обвинуваченого поширюється дія Закону України "Про амністію у 2016 році" та останній підлягає звільненню від відбування покарання, призначеного за даним вирок.

Матеріали справи містять витрати на залучення експерта, а саме : у зв'язку з проведенням експертизи від 19.02.2018 року № 71 в сумі 1144 грн.

Враховуючи, що судом ухвалено обвинувальний вирок, вказані витрати на залучення експерта в сумі 1144 грн. суд вважає за необхідне стягнути з обвинуваченого.

Речові докази підлягають вирішенню згідно ст. 100 КПК України.

Також суд вважає за необхідне зняти арешт на транспортний засіб та свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу накладений згідно ухвали слідчого судді від 17.08.2017 року, враховуючи

прийняте по справі рішення та те, що по справі відсутні цивільні позови.

Керуючись ст. 374 КПК України,

З А С У Д И В :

ОСОБА_2 визнати винним у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст.286 КК України, і призначити йому покарання за ч. 2 ст.286 КК України у виді 4 (чотирьох) років позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами строком на 2 (два) роки.

На підставі п. «є» ст. 1 Закону України «Про амністію у 2016 році» ОСОБА_2 звільнити від відбування призначеного покарання у виді 4 (чотирьох) років позбавлення волі з позбавленням права керувати транспортними засобами строком на 2 (два) роки.

Стягнути з ОСОБА_2 на користь держави витрати на залучення експерта за проведення експертизи від 19.02.2018 року № 71 в сумі 1144 грн.

Арешт, накладений на автомобіль «М 21251 Д», державний номер НОМЕР_1, зареєстрований за ОСОБА_6, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу серії ХМС №020729 від 24.11.1994 року відповідно до ухвали слідчого судді Лубенського міськрайонного суду Полтавської області від 17.08.2017 року зняти.

Речові докази по справі : автомобіль «М 21251 Д», державний номер НОМЕР_1, свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу серії ХМС №020729 від 24.11.1994 року - повернути ОСОБА_2, задні ліхтарі напівпричепа ВА 7518 АК повернути ОСОБА_4

Вирок може бути оскаржено до Апеляційного суду Полтавської області через Лубенський міськрайонний суд Полтавської області протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Суддя Іващенко Ю. А.